

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010779
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414010779.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému Q. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoja Sendeckého, odvolanie obžalovaného Q. F., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 07.04.2015, sp.zn. 3T/114/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Q. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 07.04.2015 sp.zn. 3T/114/2014 bol obžalovaný Q. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako zákonný otec ml. U. F., nar. XX.XX.XXXX, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 8P 227/2010, právoplatným dňa 28.04.2011, zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 80 € mesačne k rukám matky H. F., bytom G. K. Z., V. P. XXX/XX, vždy do 25. dňa v mesiaci od 07.02.2014 do 7.4.2015 túto povinnosť bezdôvodne ničím neplnil, čím zapríčinil dlh na výživnom vo výške 1120 € a tohto konania sa dopustil, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 179/2009 zo dňa 06.02.2014, právoplatným dňa 06.02.2014, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody. Za to obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2,4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 07.04.2015 po jeho vyhlásení odvolanie obhajca obžalovaného, ktorý na verejnom zasadnutí krajského súdu ohľadom obsahu odvolania uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na obsahu vyjadrení obhajcu na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obhajcom obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obhajcu obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného (v zastúpení jeho obhajcom) nebolo podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada z pohľadu krajského súdu zdôrazniť, že už predsúdne konanie, konanie na súde prvého stupňa a taktiež verejné zasadnutie krajského súdu 07.10.2015 bolo proti obžalovanému vykonané na podklade opatrenia predsedu senátu ako proti ušlému v zmysle § 358 a nasl. Tr. por. Miesto jeho súčasného pobytu nie je zistiteľné a len z dostupných informácií je zrejmé, že sa zdržiava na

nezistenej adrese v Anglicku. Keďže súčasný pobyt obžalovaného sa ani konajúcemu súdu nepodarilo vypátrať, boli vo veci splnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 358 ods. 1 Tr. por., § 359 Tr. por. a § 361 Tr. por. a tak aj na krajskom súde bolo proti obžalovanému ako odvolateľovi, v zastúpení jeho obhajcom, vykonané konanie o jeho odvolaní ako proti ušlému.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Na hlavnom pojednávaní dňa 07.04.2015 vykonal výsluch svedkyne H. F. (matky ml. U. F.) a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä rozsudok totožného súdu sp.zn. 8P/227/2010 zo dňa 24.03.2011, správy ÚPSVaR Banská Štiavnica, správy sociálnej poisťovne, správy na obžalovaného a tiež obsah rozsudku totožného súdu sp.zn. 1T/179/2009. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel prvostupňový súd k správnejmu, nielen k skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať ml. U. F. a taký čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvoch rokoch za taký čin odsúdený.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 hrozí jeho páchatel'ovi uložením trestu odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Prvostupňový súd správne zistil jednu okolnosť, ktorá obžalovanému z hľadiska výmery trestu príťažovala a to, že bol už za trestný čin odsúdený, pričom na druhej strane nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mu v tomto smere poľahčovala. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby na dolnej hranici, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol pri úvahách o druhu a výmere trestu povinný prihliadnuť. V súlade so zákonom ho na výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v predošlých desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.